

Raül Romeva, un gir de mà esquerra

Quan ja érem a punt de desinflar

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/90398/independencia/es/desinfla>) el ?soufflé? de la trempera sobiranista, arriba el dia que -per fil- anem per feina. L'elecció de Raül Romeva ha estat una jugada mestra, neta, sigil·losa i impactant. Prou esquerranós com per desactivar els càntics d'aquella progressia ?que sí que pot?, prou discret per compartir llista amb Mas, prou verd com per ser respectat per excompanys de trinxera, prou assenyat per ser un candidat -això sens dubte- de bona iniciativa.

La tria de Romeva és una contundent declaració d'intencions, un gir de molta mà esquerra, com també és un compendi de bona voluntat per part de les entitats, Òmnium i ANC, per fer una sacsejada al motor que ha de conduir a una sobirania imminent. I no era fàcil, vist el vergonyós desori en què s'havien convertit totes les esperances i il·lusions dels independentistes, ja resignats a perdre, pels segles dels segles.

El mateix Junqueras posava nom al desastre que ells mateixos havien perpetrat aquests darrers mesos, orfes de passió des del 9-N, instal·lats en una mena de mononucleosi col·lectiva. ?Tenim un país per aixecar?, afirmava aquest dijous. I té molta raó, perquè la indefinició ha anat acompanyada d'una evident improvisació que ens ha portat a l'angoixa de la depressió post-part. I, amb una classe política obstinada a seguir les lliçons de l'inefable Pich i Pon (https://ca.wikipedia.org/wiki/Joan_Pich_i_Pon), el desig passava, en pocs mesos, a ser una oportunitat perduda.

La manca de lucidesa, però, ens ha deixat un sorprenent ímpetu per fer-ho bé. De cop i volta, fent que la improvisació reverteixi i amb tots els factors alineats per fer el que calia: aixecar el país des del convenciment. No tirem pedres a la teulada dels mesells, ni tampoc a la nostra. Amb Romeva al capdavant, l'esforç ha estat el de la inclusivitat, com també és del tot indispensable que a l'esquerra de la foto hi hagi una candidatura rupturista amb una alternativa real i popular.

Que la instantània de força entre les dues llistes per la independència sigui el gran altaveu que necessita el ?procés?. Espanya i Europa han de saber que anem plegats i que també tenim alternativa. I que la concòrdia faci que Catalunya sigui, a partir d'ara, pacient, diversa, culta, desvetllada i feliç.